

Vršovice 3.6.2012

Pozdrav: Milé děti, milé sestry, milí bratři, vítám vás na nedělní bohoslužbě ujištěním, že Pán Bůh nás má rád a nabízí nám i dnes svoji milost ve zvěsti evangelia.

Píseň: 161 sl.1

Introit: Chci Tě vyvyšovat, můj Bože a králi, Tvému jménu dobrořečit navěky a navždy. Ž 145,1

Píseň: 165 sl.1-3.9-10

Modlitba: Pane Bože, chceme Ti poděkovat za pozvání. Poděkovat za to, že smíme vědět o tom, že existuje Tvůj lid, že se setkává, aby naslouchal Tvému Slovu, aby se učil rozpoznávat Tvé jednání v životě a děkoval za to.

Děkujeme, že sem dnes smíme přinášet vše, co jsme prožili v minulém týdnu, přinášet sem bolest a trpkost i radost a vděčnost. Že se Tě smíme ptát na věci, kterým nerozumíme, se kterými si nevíme rady, že Ti smíme přiznat svoji slabost a také Ti děkovat za všechno, co nás povzbudilo, co nám pomohlo v porozumění druhému člověku, za všechno, čím sis nás přitáhl k sobě.

Prosíme, buď tu dnes s námi v Duchu svatém, buď po celém světě s těmi, kdo Tě hledají, ale i s těmi, kdo k hledání Tebe už nemají sílu. Amen.

Čtení: Mt 20,1-16

Píseň: S261 Pomoz mi, můj Pane

Text: Mt 20,13-16

Haleluja. Chvalte ho za jeho bohatýrské činy, chvalte ho pro jeho nesmírnou velikost! Haleluja.

Ž 150,2

Děti, když jsem si přečetl Ježíšovo podobenství z Matoušova evangelia, měl jsem pocit, že sedím v hledišti divadla. A tak vás zvu, abyste se pěkně posadili a pomohli mi tím, že si budete představovat kulisy a lidi, které vám nemohu ukázat. Tak - začínáme.

První dějství:

Jsme na tržišti. Víte, jak vypadá tržiště? Tak trochu jako na Kubánském náměstí. Spousta stánků. Ale na tom našem tržišti je to takové živější. Lidé volají jeden přes druhého, nabízí své zboží. Co se tak všechno prodává na tržišti? No určitě nějaké ovoce, zelenina. Na tom našem

tržišti se určitě prodávaly fíky, datle, ale i dýně, olivy, pistácie, obilí. Co ještě - určitě ryby. Košíky. Látky. No prostě spousta věcí se tam dala pořídit. Na co si člověk vzpomněl, to tam našel.

A na tom našem tržišti byl také pán, který vyvolával takovou zvláštní věc. „Pojďte ke mně, nabízím práci, hledám, kdo by pracoval na mé vinici.“ Je začátek června, réva dozrála a je třeba ji sklidit, nechat zkvasit na víno a to se pak může prodat. Je čas sklizně. Tak jako každý rok. Ale na to potřebuje najmout pracovníky, kteří na vinici tohle všechno udělají. Pán přišel pěkně ráno, aby se práce stihlo co nejvíc. Přichází každý den a nabízí práci.

A to už přicházejí první lidé. Ti moc dobře věděli, že na tržišti mohou sehnat práci. Přicházejí z celé vesnice i okolí, aby se nechali najmout, vydělali nějaké peníze a zajistit tak své rodiny. Nakoupit jídlo, nakoupit to nejpotřebnější.

Co se musí udělat, když s někým smlouváte práci? Uzavřít smlouvu. To tak prostě je, co kdyby pak ten člověk nezaplatil? Nebo naopak, co kdyby neodvedl ten druhý svoji práci. A tak pán uzavřel smlouvu s prvním a s druhým a se třetím a dalšími a dalšími. Hodně jich najal hned ráno.

Tak to bude asi stačit, ne?

A vidíte, nestačilo. Majitel kolem poledne zase vychází na tržiště a volá: „Kdo chce jít ke mně pracovat?“

Znovu se hlásí další lidé, uzavírají smlouvu a odchází na vinici.

A to už stačí, ne? Kdo to nestihl přijít do poledne, tak snad už ať ani nechodí.

Už je k páté hodině a na tržiště přichází muž. Myslíte, že ho má ještě majitel vinice přijmout na práci? Proč myslíte, že se zdržel? Nebyl prostě líný? Nebo se něco přihodilo a on opravdu dříve přijít nemohl. To nevíme. Kdo byste ho ještě najali?

Pán vinice přijal i tohoto muže a poslal ho za ostatními, aby pomohl se sklizní.

Píseň: S355 Už přijíždí vlak Boží

Druhé dějství:

Co oni ti lidé vlastně dělali? Proč jich bylo tolik potřeba? Ono nám o tom podobenství vlastně nic neříká. Nevypráví nám o práci, kterou na vinici ti najatí lidé dělali. Jakoby to všechno bylo za oponou. Ale my tu

oponu rozhrneme a podívejte se:

Máme před sebou vinici. Krásnou, velkou vinice a na ní spoustou lidí. Nikdo tu není zbytečný, nikdo není navíc. Každý má nějaký úkol. Poznáte, co tam musí dělat?

Podívejte se - tady trhají hrozny a dávají je do košů. Tady ty koše nosí k lisu. Tady dokonce pomáhají oslící. A v lisu pracují muži, kteří šlapou na hrozny a šťáva z hroznů teče do kádě. Tam kvasila a pak se z ní stalo víno. To se dávalo do nádob. A tady jsou děti. A tady je připravené jídlo a pití, aby ti, co pracují, načerpali sílu. A támhle, co tam ještě vidíte?

Lidé pracují. A do toho pálí slunce. Člověk by řekl, že všichni musí být unavení, že se sotva plouží, že spolu neprohodí ani slovo. Podívejte se na ten obrázek ještě jednou. Podívejte se na ty muže, kteří šlapou víno. Myslíte, že jsou smutní, unavení a otrávení? Ale kdepak!

Ti muži si zpívají. A nejsou sami. I ostatní zpívají, nebo si povídají. Smějí se. Ona práce nemusí být smutná. Práce může být radostná, i když je namáhavá. A taková práce byla na vinici. Protože při ní byli lidé spolu. A spolu si uvědomovali, že Pán Bůh dal znovu úrodu. A to není vůbec samozřejmé.

Píseň: S345 Píseň rodiny Boží

Třetí dějství:

To je pěkné, ne? Tak ten den byl namáhavý, ale také krásný. Bylo by krásné tady skončit. Ale on to konec není - musíme se vrátit do našeho podobenství. Jsme znovu na tržišti. Celý den lidé pracovali a teď si jdou pro peníze. Mohou mít pocit dobře vykonané práce, nemusí se stydět si o peníze říct. Svoji část smlouvy dodrželi.

Pro peníze si jde i ten muž, který přišel poslední. „Pane, prosím, dáš i mě plat?“ „Samozřejmě, uzavřeli jsme spolu smlouvu. Tady máš 1 denár.“ Děti, za denár mohl takový člověk nakoupit jídlo rodině na celý den. Měl ten člověk radost? No to víte, že měl.

A teď přichází další. Ten už byl na vinici déle. Byl najat v poledne. Nebo možná už ráno. „Pane, pracoval jsem poctivě. Zaplatíš mi za mou práci?“ Dostal také denár. Má radost? Za denár mohl takový člověk nakoupit jídlo rodině na celý den. Ale - radost nemá.

Proč?

Ten důvod je hodně hloupý. Inu proto, že ten muž, který na vinici pracoval krátce, dostal stejně zaplaceno jako oni. To je přece nespravedlivé. Nejvíc by měli dostat ti, kteří pracovali od rána, méně ti, kteří přišli na vinici v poledne a nejméně ten, kdo přišel nejpozději.

Zapomenuta je práce, kterou společně dělali, zapomenut je společný zpěv a vyprávění. Ti druzí si nezaslouží tolik jako my. Jako kdyby ten společný den neexistoval. Líbí se vám to? Ne? Mě taky ne. Ale co je důležitější, nelíbilo se to pánovi vinice. Nelíbí se to Pánu Bohu.

„Tak to v mém království nebude“, říká nám. „Já se postarám o každého. Každému nabízím práci na své vinici a každému zaplatím tak, aby mohl žít.“

A my z toho můžeme mít radost úplně všichni. Můžeme zpívat novou píseň díky.

Píseň: S224

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem! 2K 5,19n

Požehnání: Požehnání buď s tebou, požehnání zářícího světla, světlo kolem tebe i uvnitř tvého srdce.

Ať ti září svit slunce a zahřívá tvé srdce,
až začne hořet jako velký oheň z rašeliny
a cizinec přistoupí k tobě, aby se od něj ohřál.

Ať z tvých očí září požehnané světlo
jako dvě svíce v oknech tvého domu,
které zvou poutníka, aby uvnitř hledal ochranu
před bouřlivou nocí.

Kohokoli potkáš, až půjdeš cestou,
ať ho zasáhne tvůj laskavý pohled. Amen.

Píseň: 487